Naša Gospa Lurdska

„Po Mariji k Isusu!"

Mjesečno ilustrirano glasilo

Majke Božje Lurdske.

Dozvolom crkvenoga i redovničkoga starješinstva
Uregjuje:
O. Bernardin Škrivanić, Provinc.

Cijena za čitavu godinu 1 kruna.

Rukopise i pretplatu treba slati,
Ocu Bernardinu, Provincijalu kapucinâ.
RIJEKA.

Riečka tipografska udruga dioničarsko društvo. Rieka.

Dopisi uredništva.

Gosp. P. I. u Z. — Prvi Vas je dakle broj našega listića napunio veseljem; milo mi je! Budite uvjereni, da nije samoga Vas, jer smo sa svih strana primili upravo srdačnih čestitaka od naših pretplatnika.

Gospogjici K. S. u B. Vaše me je požrtvovno nastojanje oko širenja «N. G. L.« upravo zadivilo. Oh! kad bi se za Vama poveli svi drugi! — Živjeli! Milostiva Djévica, nek najobilnije nagradi Vaše nastojanje.

Jednome ljubitelju Dj. Lurdske u Dalmaciji. Vode Lurdske poslali na više strana, tako da smo i mi sami skoro ostali bez nje. Onima, kojima još nijesmo poslali Lurdske vode, molimo, da se malko ustrpe, bez dvojbe će je primiti. — Na drugi dio Vašega pisma, dopustite mi, da Vam ovo primijetim: Premudrost se Božja obično služi slabima (Krist, Spasitelj, ribarima!) da izvede vanredna djela. Ima tome skoro dvije tisuće godina, što se doslovce ispunja ona Evangjeoska riječ: »Što je ludo u očima svijeta, Bog je izabrao, da zasrami mudrace«. Mi se ne pouzdajemo u svoje neznatne i slabe sile, nego podižemo svoje oči k Nebu i molimo dragoga Boga i Njegovu Presvetu Majku, da blagoslovi naša skromna poduzeća na korist sv. Vjere i našega naroda. — Uzmite za primjer malu Bernardicu Subirù!...

P. Ocu M. K. kap. Varaždin. Blažena Vaša znatiželjnost! Nu kad toliko želite znati, koliko smo na Rijeci našli pretplatnika, evo me, da Vam udovoljim želji! Ni manje ni više do sada, nego 1340! Braća zdravo, hvala našoj miloj Majci Mariji! — Milo nam je, da se glasnik svima dopao u Varaždinu. Fr. Sp. radi sve u šesnaest za raširenje «N. G. L.», a vjerujte mi, da bi se uslijed mnogobrojnih narudžbi više puta našli u neprilici, da nam nije našega O. P., — pravoga specijaliste u .... otpravljanju. Bratski pozdrav svima!

Velec. Gosp. Fr. Juri.... Dabci. Samo pozorno pratite i čitajte «N. S. L.», pak ćete znati sve potankosti za hodočašće u Lurd. Nastojte još koga naći za naše hodočašće. Živjeli! Do vidova na Rijeci u kolovozu! Hvala na mnogobrojnim pretplatnicima, koje ste nam poslali.

Godina I. RIJEKA, dne 8 ožujka 1908. Br. 2.

NAŠA GOSPA LURDSKA

Urednik i izdavatelj **O. Bernardin Škrivanić,** Provincijal.

ŽENI

u najvelebnijem smislu,

ŽENI

blagoslovljenoj megju ženama,

ŽENI,

koja spaja nespojive odlike žene: neporočnost Djevice i plodovitost Majke

UREDNISTVO

„Naše Gospe Lurdske"

u ime

cijeloga Kršćanstva kliče najvećim zanosom.

SLAVA!

Lijepoj Gospi male Bernardice, krasnoj Kćeri Neba, uzdanici i spasu naroda našega, u čijoj je zemlji sv. Kučica na Trsatu za 3 godine i 7 mjeseci ostala, prigodom Njezina Jubileja u ime cijelokupnoga Hrvatskoga naroda vapimo najodu-ševljenije:

HOSANA!

Na osvitku Pedesete zore 11. veljače, Majku Našu, Ufanje naše, Ljubav našu u ime svih sinova sv. Franje najsrdačnije pozdravljaju žarkim

ZDRAVO!

Članovi Hrvatske Provincije Kapucinâ.

LURD I PATMOS.

Čitatelj će biti čuo za taj maleni otočić: On se nalazi med mnogobrojnim otočjem, koji stoje razasuti izmegju Grčke i male Azije. Sada je u Turskim rukama. Za Rimsko su doba na taj otočić slali u progonstvo i na prisilan rad sve one, koji su u očima oholih Rimskih careva štogod skrivili! Tako je i ljubljeni učenik Isusov, sv. Ivan tamo dospjeo.

Na tome se dakle otočiću prikaza Gospodin sv. Ivanu, koji je vezan teškim lancima i shrvan tegobom svoga progonstva do posljednjega časa ispovijedao svoju nepokolebivu vjeru u Isusa Krista. Tu je on takogjer napisao najtežu knjigu sv. Pisma: *Otkrivenje.*

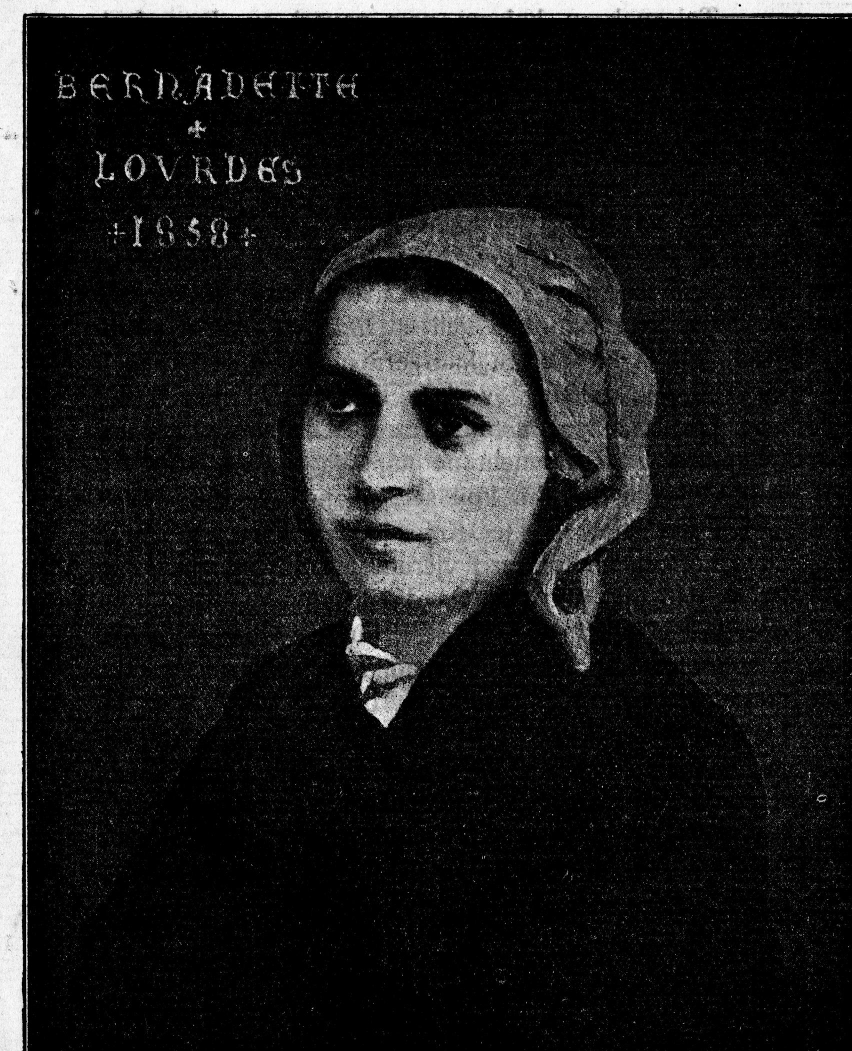
U njoj stoji pisano:

Ja, Ivan, vidjeh veliki znak na nebu: *„Ženu odjevenu suncem, a mjesec ispod njezinih nogu, gdje se bori i pobjegjuje ljutoga zmaja.“*

U Lurdu, dne 11. veljače, jedno ubogo djevojče gleda u blistavom svijetlu Ženu rajske ljepote, kojoj su noge ovjenčane sa dvije divne ruže, gdje vapi: *„Pokora, pokora, pokora. . . Molite za grješnike!“*

To je glas mile Djevice i Majke naše Neokaljane, koja nas milo i ljubezno poziva na *pokoru* i *molitvu,* te bodri na borbu proti neprijateljima sv. *Vjere, Crkve i svećenstva.*

. . . I eto ja, Ivan, vidjeh Angjela Gospodnjega, koji je držao u rukama znak Boga živoga, kako vapi: *„Nemojte činiti zla onima, kojima smo na čelu utisnuli znak Boga živoga. . .“*

Bernardica Subirù.

Taj znak, o kojemu nam govori sv. Ivan, jest takogjer ljubav, pobožnost i nepokolebivo pouzdanje u Presv. Djevicu. Nikome, koji goji pravu i temeljitu pobožnost naprama toj milosrdnoj Djevici, ne će ništa nahuditi ni tijelo, ni svijet ni sotona paklena. Pobožnost je naprama Majci Božjoj jasan biljeg preodabranja i vječnoga spasenja. Tâ kako da ta milostiva Majka dozvoli, da bude osugjen onaj, koji je za svoga života *širio njezinu slavu* i zazivao njezino slatko ime?

Sv. Ivan napokon veli u *Otkrivenju*, da je vidio grad, koji je bio okićen kao zaručnica svome zaručniku. Taj grad, o kome govori sv. Ivan, jest Marijin Lurd.

Oh! zaista ništa toliko ne veseli nebesa i većom utjehom i oduševljenjem ne napunjava srca katolikâ, kao veličajni prizori, koji se zbivaju u Lurdu.

Pa zaista, kad je Kršćanstvo većim zanosom, slavljem, oduševljenjem i vjerom pozdravljalo Isusa u Presv. Hostiji, kao što Ga dandanas u Lurdu pozdravlja? U kojem se ikada vijeku sv. Hostija nosila u skupocjenijoj, blistavijoj i bogatijoj pokaznici (monstranci[1]), nego li se sada u Lurdu nosi? Kad je Isus na svečaniji način i većim čudesima pokazao, da je On u istinu prisutan u Presv. Otajstvu, nego li to danomice pokazuje u Lurdu, dijeleći na vapaje oduševljena naroda slijepima vid, gluhima sluh i hromima hod? A kad se ikoja pjesma glasnije, zarče, toplije, oduševljenije orila u čast preslatke Djevice po vasi-

[1]) Doista je pokaznica u Lurdu nešto vanredna. Darovala ju je neka osoba, čije ime mora ostati nepoznato. Ta pokaznica ima 63 kipa u plohorezbi, Spilju Lurdsku i kip Bl Dj. Lurdske, 32 medaljona, na kojoj je naslikano 100 osoba. Imade 1300 dijamanta, 4100 rijetkih dragocjenih kamenova, 22 zvijezde od briljanta i 32 sjajna liljana, koji okružuju Lurdsku Spilju. Ovu je pokaznicu izradio u Lionu g. Kollat, a radilo je na njoj pune četiri godine 36 izabranih radnika. Darovana je Lurdskome Svetištu onaj dan, kad je bila krunidba Majke Božje.

onome kat. svijetu, nego li se sada ori iz hiljada grla ona divna Lurdska pjesan: *Zdravo, zdravo, zdravo Marijo!*

Oh! nê, nikad nije Kršćanstvo vidjelo takvih prizora! Ono ih ne pamti!.. Ja, Ivan, vidjeh *novi* grad Jeruzalem. . .

Krist, naš dobri Otkupitelj, hoće da zavlada svijetom po svojoj Majci, kao što je upravo Nju izabrao za Majku, kad nas je htio otkupiti. Dokazom nam je Lurd!

Dakle svi k Mariji, po Mariji, s milom Marijom k dragom Isusu!

BRAĆA SMO!

Bratstvo! *evo vam riječi, koja se često čuje od revolucionaraca, socijalista i anarhista.*

Nu da vidimo, da li oni u istinu poštuju ovu riječ i da li prema njoj djeluju, jer se stablo poznaje po plodu.

Ti isti, koji na sav glas viču: **bratstvo!** *protjerali su iz Francuske, što redovnika, što redovnica preko 200.000, sigurno u ime.... bratstva!*

Biskupima su i svećenicima nepravedno oteli crkve i sjemeništa, dakako i to u ime... bratstva!

Istjerali su ih usred ciče zime iz stanova samo zato, jer su im braća!

Razne zaklade, koje su vjernici ostavili Crkvi, oteli su joj, jer je na njihovome borjaku velikim slovima napisana riječ.... bratstvo!

Prave katolike Francuze proglašuju u njihovoj vlastitoj domovini strancima i opet samo zato, jer ih ljube kô.... braću!

Nije li to **nakaza bratstva,** *koju naučavaju socijalisti i anarhisti!... Mi katolici čvrsto vjerujemo, da smo svi braća, jer imamo jednoga zajedničkoga Oca na nebu, a i naš Vogja, Krist Spasitelj, svakome je doviknuo:* **„Vi ste svi braća!"**

Oni pak, koji neprestano naglašuju i viču: **bratstvo, jednakost, sloboda,** *a proganjaju, tlače, mrze na sve one, koji se ne stide javno priznati katolicima, jesu jednostavne varalice, jer jedno govore, a drugo rade.*

Jubileja Jeka.

LURD 1858. — 1908.

Spjevao „Cetinski mlinar“.

Pedeset je na izmaku ljeta,
Što glas jeknu širom bjela svijeta
I uzdrma Pireneja mir:
„Ja sam, ja sam Bezgrješno Za-
[čeće“;
I na žalu Gave žuboreće
Proistekô spasonosni vir.

Pedeset je ljeta na uviru
Što vjernici očima upiru
Čudotvorni u Djevičin Grad;
Pedeset je ljeta na izmaku,
Što se tude svakom siromaku
Blaži duše i tijela jad.

Lijepo čislo, polovina v'jeka, ...
Gle i opet sv'jetom ori jeka
Vjerne djece na taj l'jepi god;
Neki mole za pomoći Djevu,
Veličaju neki ju u sp'jevu,
Neki Lurdu svoj pokreću hod.

Sv'jet se sprema sa sviju strana
Na proslavu Jubilejskog dana,
A Hrvati, Djevo, narod tvoj?
Zar med pucim da su zadnji oni?
Dokle ječe sv'jeta milioni
Zar da njihov ne čuje se poj?

Oj, vjera je Hrvatskoga sina
Vela kao Jadranska pučina,
Tvrda kao Velebita kam;
Mali j' narod, tekar nas je šaka,
Al' nam ljubav k Mariji je jaka:
Svako srce maleni je hram.

Ne gradimo neizvadnih snova,
Ne imamo praha ni topova,
Da grmimo, da se trese sv'jet,
Al' imamo, što ipaka godi:
Iskren poklik, kojim srce rodi:
„Tvoji jesmo, tvoji ćemo mr'jet!“

Tvoji jesmo, Lurdska Gospo draga,
Srdaca nam darivamo blaga
Tebi na tvoj jubileja god;
Tvoj smo narod, ti nas od zla brani,
Daj neka nam ljepši svanu dani
Da v'jek ti se ne snevjeri rod! ...

Po Mariji k Isusu!

To je — rekosmo — naša lozinka. Svijet opaki, pokvareni, svijet ne će više da pozna Boga za gospodara. Kristov mu je jaram težak, njegove zapovijedi nepodnosljive pak ih sprezirom od sebe odbija. Pun predsuda ne će da čuje ni samo jednu riječ o Kristu. On se jadan boji, da ne bude nadvladan od one sile, koja je toliko okorjelih srdaca za sebe predobila. — Okreće uporno glavu od svoga miloga Spasitelja i psuje ga od srdžbe i očaja. Strasti su obladale njime i regbi, da mu je sugjeno, da bude pogubljen.

Nu ne zdvajajmo! Ne gubimo nade!

Čovjek često radi proti razumu, ali teško proti osjećaju i čuvstvu svoga srca. Stoga je potrebito, da tome buntovnome svijetu pokažemo, pripovijedamo i pred oči nosimo slatki i mili lik Djevice, koja je puna milosti i ljepote. Marija je toli moguća, a uz to neizmjerno milosrdna. Ona je najsličniji i najsavršeniji uzor ljudskih težnja, koji nalazi put, da prodre i u najokorjelija srca i da predobije najtvrdokornije i najopornije. — Primjerom neka nam služi *Henrik Lassere*, odvjetnik, koji je zadobivši zagovom Prečiste Djevice Lurdske vid, napisao Njoj na čast djelo, koje je prevedeno na *sve jezike*. Što istom da rečemo o romanopiscu Izmanu (Huysmans), koji se je pred par godina obratio i od odlučnoga bezvjerca i pokvarenoga romanopisca postao gorljivi kršćanin i napisao divnu knjigu u čast Bl. Djevice Lurdske: *Les foules a Lourdes.* (Mnoštva u Lurdu), gdje je izlio sav svoj žar i zahvalnost, kojom je njegovo srce plamtjelo spram Neokaljane.

Nu tko da nabroji i pokaže sve milosti, koje Dobrostiva Majka dijeli danomice svijetu?

Leon je XIII. jednom prigodom rekao, *da se velike stvari dogagjaju zagovorom Majke Božje Lurdske.*

Oh! svi, koji trpe, nek se k Njoj obrate, ta Ona je tješiteljica žalosnih!

Svi dakle, koji imaju bilo prijatelja, bilo muža, bilo brata, bilo sestru — a opazili su na njima, da mrze na sve ono, što je Hristovo — neka se svom dušom obrate Mariji, ta Ona je: *Utočište grješnikâ.*

Vi jadni bolesnici, koji imate toliko podnositi, obratite Joj svoje plačne oči moleći Je, da vam ili povrati zdravlje ili dade jakost, te uzmognete strpljivo podnositi svoj križ, ta Ona je, braćo moja: *Zdravlje bolesnikâ.*

Uvijek Je molimo, bez prestanka Je zazivljimo, ali nada sve kroz ovu godinu, kad slavimo *Pedesetgodišnjicu Njezinih prikazanja.* Ovo je naime godina milosti, godina Njezina slavlja, pak nema dvojbe, da će tijekom ove godine osobito izobilje svojih milosti dijeliti svima onima, koji Je budu prosili.

Molimo Je za sve naše mile, a ne zaboravimo ni svoje krasne Domovine, pa isprosimo od *lijepe Gospe*, da nam uvijek ostane vjerna Kristu i Njegovu namjesniku, *sv. Ocu Papi.*

Svaki se list tim većma širi i zauzimlje maha, što je veći broj njegovih suradnika. Neka se dakle oko „Naše Gospe Lurdske" sakupi jaka četa, koja će perom širiti njezinu slavu. Svi naši pretplatnici vješti peru, naročito oni, koji na laki, pučki način pišu, nek se sjete našega listića.

Dalmatinac i Marija.

Spjevao „Cetinski mlinar".

Većkrat dušman vjere i prosvjete
Zagazio i u Dalmaciju;
Dalmatinac junak se ne smete:
Mača hvata, prizivlje Mariju;
I dušmana mlavi
Jačega na broju,
A pobjedom slavi
Pomoćnicu svoju;
Ta junački Dalmatin
Vjeran sin je Marijin.

Sunce jarko suro s' enje žari,
Vrela sahnu, rodno bilje strada,
Ginu l'jepe Dalmacije čari,
I mnoga je uništena nada.
Dalmatinac sokô
Zazivlje Mariju,
I nebo visoko
Daje rosu tiju;
Ta pobožni Dalmatin
Dragi sin je Marijin.

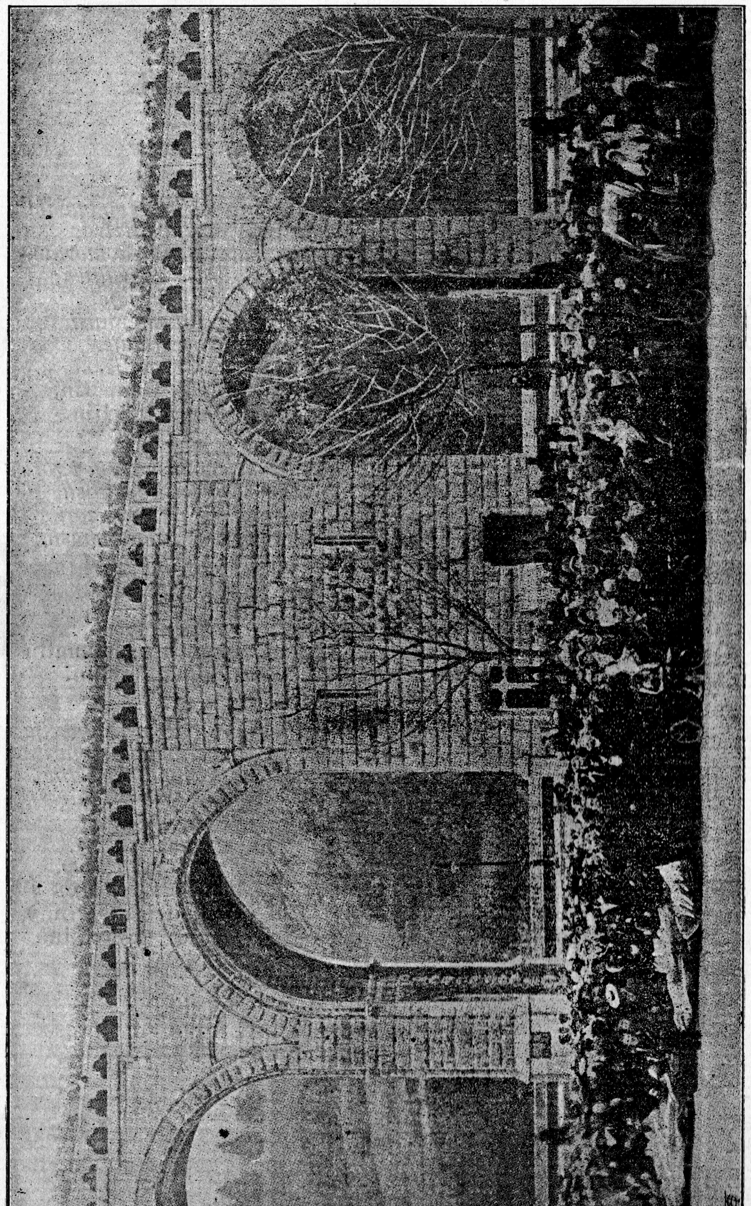
Sn'jeg i bura; kruta zima vlada,
A koliba puna ubogara,
Kod njih b'jede i crnoga glada,
Al' ih zdvojnost ipak ne obara:
Znadu puni nade
Mariji s' uteći,
A ona im znade
U pomoć priteći;
Ta potrebni Dalmatin
Miljenik je Marijin.

Smion mornar lagju na pučinu
Otiskiva, Mariju priziva,
Il' se vraća zdrav u domovinu,
Mariji se vruće zahvaljiva;
A usred domaje
Pred slikom Marije
Žižak podrhtaje,
Ljuba ga nalije.
Ta kud išo Dalmatin,
On je sinak Marijin.

Gradom, selom; u polju i gori
Marija se prizivlje i časti,
I večerom i kad zora zori,
Bilo vedro, il' oblaci tmasti.
Nju poštuju rada
Bogci, imućnici,
Starci, djeca mlada,
Zdravi i bonici.
Tad svugdje je Dalmatin
Bogoljubnik Marijin.

Tom svjedoci širom Dalmacije
Brojne Crkve, bogati Oltari,
Vruće do njih molitvice tije
I vjernika raznovrsni dari.
Nij' doduše zlato,
Ni drugo kamenje,
Al' j' od srca dato,
Dosta za znamenje:
Da je i sad Dalmatin,
Kô i prije, — Marijin.

Čuj, Marijo, vapaj Dalmacije,
Zapuštene danas od mnogoga,
Sam od tebe, naše Majke, nije,
Daj uskori sa pr'jestolja svoga:
Da nam sloga grane
I sjedini sine,
Sloboda osvane
Ljepša domovine,
I nek' svaki Dalmatin
V'jek ti bude vjeran sin!

K slici, koja se nalazi na lijevoj strani čitatelja.

»... Postavio sam se na veliki trg blizu crkve sv. krunice. S obje strane položili bolničari na odar nevoljnike, što ih pobjednica smrt već bila ogrnula mrtvačkim platnom smrtne bljedoće i stiske. Tik do mene stenjale su i hroptale dvije djevojke, jednoj 18, drugoj 21 godina. Dalje vidim klerika posve osušena od sušice. Za njim leži mladić ili bolje da reknem jedno strašilo od ljudskog bića. Udovi su mu posve okrnjeni. Vidiš dvije male ruke i dvije male noge, gdje se grozničavo tresu. Ovdje leži 12godišnje dijete, što je posve ohromilo od gnjilih kostiju. Malo dalje kleči jedan otac kraj 8godišnjeg sinčića svoga. Blizu mene prikovala kljenut hrptenjače jednu redovnicu na odar. Tamo ima drugih nevoljnika: nos i lice izio im strašan lupus ili rak. Prava je to izložba svakojake ljudske bijede. Dok bolesnici očekuju dolazak euharistične procesije, dobrovoljne duše dvore ih velikodušno i bez straha od grdnih rana; druge opet prolaze kroz redove i krijepe jadnike vodom iz čudesnog vrela.

U taj čas presveti oltarski Sakramenat ostavlja spilju. Ore se liturgične pjesme pred svetištem. Primiče se svečani čas milosti. Svećenik na gornjoj stubi ispred bazilike predmoli litanije. Vjernici zanosno iz dna srca ponavljaju pripjev: „Draga naša Gospo Lurdska, izliječi bolesnike naše!“

Pod zlatnim baldahinom približuje se sjajna pokaznica. Za njom idu biskupi iz gradova Tarba, Verduna, Fréžia. Molitva ozvanja sve glasnije, sve toplije. Žarko sunce povisuje radost i sjaj svečanosti. Nada nadimlje sva srca.

Sada svećenik s pokaznicom izlazi ispod baldahina i prolazi kroz redove bolesnikâ. Tu se odigrava prizor, što ga pero ne može da opiše. Kao da novi dah života oživljava te ljudske podrtine. Sve se miče, sve moli i plače, sve kao da je preobraženo. Sve kao da silu nanosi euharističnom Spasitelju: „Gospodine, koji sve možeš, izliječi naše bolesnike! Reci, neka hromi hode, neka slijepi progledaju, neka gluhi čuju! Djevice Lurdska, priteci nam u pomoć!“ Silu nanesoše nebu i eto uspješe. Hosana u znak pobjede odjekuje.

Tu se djevojka od 17 godina digla sa svojega odra. Ima tomu dvije godine, da nije više mogla hodati, goljenica joj bila sagnjila. Sad hoda i ide za povorkom. Ime joj je Albertina Diveleroye iz mjesta Olnej sir Orno...

Presv. Sakramenat nosi se dalje. Druga 24godišnja bolesnica, Marija Loasroije, ostavlja svoj odar. Hroma kroz 4 mjeseca, sad je posve izliječena, i u zahvalu zapjevaju Magnificat. Za iste procesije najedanput ozdrave i gospojica Fanny Komb i redovnica bolesna na hrptenjači, sestra Benedikta Labr, i drugi bolesnici. Izliječeni sretnici redaju se pred crkvom sv. krunice. Svi se guraju do njih, pa bi ih zgnjavili, da nema redateljâ. Ori se zahvala, a presveti Sakramenat blagosivlje vjernike, što kleče. Dok se jedna procesija svršila, druga se sprema, da uz pjesme zahvalnice doprati čudesnim načinom izliječene u bolnice njihove.

G. Kruppi, zastupnik radikalnih socijalista iz dép. Hote-Garon, kao svjedok ovoga prizora mora priznati, kako ga je sve ovo silno potreslo. General Jaquey, zastupnik iz Landa, kliče: „Ala je to krasno!“

Večernja bakljada (3500 vjernikâ) završuje ovaj dan milosti.... Preštanpano iz I. br. Vrhbosne g. 1908.

Povijest Lurdskih Prikazanja.

Prije nego čitateljima našega milog listića počnem pripovijedati povijest Tvojih Prikazanja, o preslatka Djevice, dopusti mi, da Ti upravim slijedeću molbu:

O Marijo, Ti sjajno svetište, posvećeni hrame živoga Boga i glavno uporište našega ufanja, isprosi od Božanskoga Sina Svoga milost čitateljima ovoga Tvoga glasnika, neka po ovoj dirljivoj i uvijek miloj povijesti Prikazanja upoznaju Tvoju moć, pa neka uz Tebe, Majku svoju, na kojoj ljage ne ima, čvrsto i ustrajno prionu, u svakoj se potrebi k Tebi djetinjskom ljubavlju utječu, a po Tebi se svom dušom priljube i uz Tvoga Božanskoga Sina!

Preodabrana Lurdska Spilja.

Lurd je lijep gradić Pireneja, u biskupiji Tarpskoj. Podiže se u sredini brdâ i klanacâ, koji vode k najglasovitijim Pirenejskim toplicama. Položaj je Lurda krasan i romantičan. Oko njega vidiš zelene livade i ubava polja, guste gajeve i gole vrleti, plodne zemlje i brdašca, upravo veličanstvena pogleda. Nedaleko grada na zapadu uzdiže se ogromna hrid, poznata pod imenom: *Masabjelska hrid.*

Na podnožju ove hridi teče rijeka, imenom Gava, u koju se slijevaju razni potoci sa okolnih vjekovitih

ledenjaka. U ovoj je sivkastoj hridi narav iskopala spilju po prilici 2 metra visoku, a nešto više od pô metra duboku. Ta izdubina niti je tamna nit vlažna; slična je slovu O malko produljenu. Nešto je grmlja zgodno okruživalo spilju.

Budući se nalazila na općinskome zemljištu, rijetko je tko tamo zalazio, osim pastira i ribara, koji bi za nevremena u njoj tražili zaklonište, jer joj je unutrašnjost bila posvema suha. U mjesecu je veljači g. 1858. jedini ures te doonda nepoznate spilje bila divlja ruža, koja je svoje granje rasprostirala na ulazu.

Tu je dakle Spilju Božja Providnost odabrala da pokaže slavu i dobrotu Presv. Djevice.

U toj se tamnoj i pustoj spilji dakle *18 puta* udostojala prikazati *prije 50 godina* sama Kraljica Neba.

Ovo je dakle samotno mjesto mila i dobrostiva Djevica odabrala za pozorište onih veličajnih prizora, koje sada zemlja s udivljenjem promatra.

O divne li Providnosti Božje! O velike li mudrosti Marijine!

Ova je dakle spilja bila u zaboravi i rijetko kome bila poznata sve do 11. veljače 1858., do dana naime, kad se pred njom našla sabirući drva mila Bernardica Subirù.

Tko je ta djevojčica i kako je tamo došla, čitatelj će naći u slijedećemu broju.

Vanredno ozdravljenje u Engleskoj.

Moj vlastiti utisak.

Kad sam prvi put čitao to čudesno ozdravljenje, do suza me ganulo. Bio sam silno potresen. Pa mi je još i dandanas čuvstvo, što sam ga tada osjećao, živo u pameti. Ako sam uvijek iskreno štovao Gospu Lurdsku, od onoga sam dana podvostručio svoju ljubav i žar napram toj milostivoj Djevici.

Što je dakle na stvari?

Radi se o čudesnom ozdravljenju jednoga redovnika Benediktinca, kojega je njegov poglavar poslao u bolnicu grada Plimut. Taj je redovnik trpio od jedne nutarnje teške bolesti, za koju su liječnici izjavili, da je potrebito poduzeti barem četiri operacije, ali videći žalostno stanje bolesnikovo, rekoše, da on nije u stanju, da podnese samo jednu operaciju. Uvidjevši starješina samostanski Dom Aušer, da bolesniku nema više pomoći, naredi, da se ponovno povrati u Bukfast, da kad već jednom mora umrijeti, umre med svojom braćom.

Ljudsko umijeće ne može ništa.

Stanje se bolesnikovo svagdano pogoršava: često baca krv sa kožicom. Hrana mu sastoji od nekoliko gutljaja mlijeka, kojim su ga zalijevali. Posljed-

nih 10 dana ni toga njegov pokvareni želudac nije mogao podnositi.

Liječnici su dakako očajavali, nijesu više imali nikakve nade u ozdravljenje. Budući da je to bilo sredinom mjeseca ožujka, njegova su braća samo molila,

NARAMIČAR
(PODVORNIK BOLESNIKA) PRENOSI NEMOĆNIKA.

da ga sv. Josip uzme k sebi na dan svoje svetkovine, t. j. 19. ožujka. U noći istoga dana starješina samostana bi pozvan, da preporuči dušu umirućega brata. To njega u ostalom nije ništa iznenadilo. Došavši nagje ga u smrtnoj borbi. Vidjelo se, da je neprijatelj pakleni svom silom navalio na siromašnoga bolesnika, da bi ga nadvladao. Prizor je taj bio strašan. Subraća su mu sve moguće pokrepe duševne pružala, ali je bilo sve uzaludno, dok mu ne pružiše pravi ostanak sv. Križa, na što navalâ sotone paklene nestane. Malo za tim umirućemu donesoše sv. Pričest, a mir se malo po malo povrati.

Nenadana nebeska pomoć. — Čudo!

Najedanput se lice bolesnikovo rasvijetli: *„Evo Presvete Djevice! Oh kako je lijepa! — Oh Presveta Djevice!“* Bilo je to divno vidjeti! Ali kako se ne začudismo — piše poglavar samostanski — kad bolesnik najedanput zavapi: *„Presveta mi Djevica veli, da se napijem one vode, koju mi je jučer poslala. Podajte mi vode, koju mi je poslala i ja ću ozdraviti! Ja još ne moram umrijeti već živjeti, da pronosim svijetom slavu Prečiste Djevice“.* Nitko nije shvatio ovih riječi, kad najednoč starješini pade na um, da je vratar pred večer primio bočicu Lurdske vode od gospodične Sampron. Vodu su bili postavili u bolnicu, jer je onda nemoćnik bio izgubio svijest.

Pružiše mu dakle, da se napije, i u isti čas on se pridigne i sjajućim licem od veselja klikne: *„Ja sam ozdravio. Idem jutros da poslužujem dvije sv. Mise: koje će biti jedna pred oltarom Majke Božje, a druga pred oltarom sv. Josipa.“* Prisutni jedan drugoga u čudu pogledaše i rekoše: „On bunca, časovi su izbrojeni!“ Te je riječi poglavar dapače izgovorio glasno. Svi su uprli oči u umirućega očekujući njegov posljedni uzdah. Ali se on smiješio i šalio: *„Dajte mi odijelo, ja ću se dignuti.“* U to zazvoni na molitvu. Misleći starješina, da je umirući još u nesvjestici i da može svaki čas preminuti, naredi nekim ocima, da ostanu uz njega, a za tim otide na molitvu. Povrativši se iza pô sata nagje

brata, prije na umoru, gdje se digao, jede te se razgovara s braćom, koji ga zapanjeni od čuda zaokružiše.

Utisak.

Ujutro je srećni ozdravljenik posluživao kod dvije sv. Misâ, a jeo je višeput s osobitim tekom. Kad se liječnik povratio, čvrsto uvjeren, da će redovnika naći mrtva, obliše ga krupne suze, premda bijaše *protestant*, kad je ugledao u hodniku svoga bolesnika, kojemu se veselje i blaženost odrazivala na licu.

Sjutradan otputova starješina s ozdravljenikom u Plimut. Liječnici ga najpomljivije pregledaše, ali ne nagjoše ni traga bolesti. „Naš brat — piše više puta spomenuti poglavar — uživa potpuno zdravlje, on se čuti tako dobro, da ne može željeti bolje. Ovo je ozdravljenje zaista nešto izvanredno. Tim više, što nitko nije niti molio za čudo i što su svi očekivali skoru smrt, već na svetkovinu prečistoga zaručnika Bl. Djevice — sv. Josipa.

Istinitost dogagjaja.

O svemu, što smo do sada pripovjedili, ne može biti niti najmanje dvojbe, osobito ne o prikazanju Presvete Djevice, koja se nije prikazala u onome obličju, kao maloj Bernardici. Isti dan, kad se čudo dogodilo, došao je u samostan biskup Plimutski, kojega se čudo vanredno dojmilo. Sve su Plimutske novine slale svoje dopisnike k sretnome ozdravljeniku. Tako je n. pr. u svome broju od 7. travnja 1907. protestanski dnevnik: *Daily Cronicle,* u Londonu isti dogodjaj tačno opisao.

Sam liječnik bolesnikov, protestant, svečano izjavi, da je časovito ozdravljenje ovoga redovnika pravo čudo

Posveta bl. Djevici Mariji,
bez grijeha začetoj.

Spjevala: Eugenija Šah.

Svakim srcem neka sine
Svetog plama zlatan sjev,
Tebi, Djevo, nek se vine,
Sad pun žara slavospjev;

Marijo, uz barjak tvoj,
Srcem, dušom svatko stoj,
Prisižemo složno svi
Vječnu vjernost Mariji!

Sa barjaka tvoga, Djevo,
Bergrješnosti blista sjaj,
Nebom, zemljom stoga evo
Neka ori poklicaj:
Marijo, i. t. d.

Širom sv'jeta neka rudi
Za te, Djevo, sveti plam,
I u svakoj nek se grudi
Tvojoj slavi vječni hram.
Marijo, i. t. d.

Od v'jekova ti nam sjajiš
Poput zv'jezde Danice,
Milošću nas Božjom rajiš,
O nebeska štitnice!
Marijo, i. t. d.

S nama sad ti žarko kliče
Roda našeg vreli glas,
S tvoje moći nek mu sviće
Sreća, sloga, mir i spas.
Marijo, i t. d.

Nebom, zemljom, Djevo, ori
Naš ti zavjet u taj čas
Vije se u rajske dvori
Tvoje djece vrući glas:
Marijo, uz barjak tvoj i. t. d.

Sve naše čitatelje upozorujemo na članak: U LURD!... koji se nalazi na omotu!

Povesti, što veću i brojniju četu štovateljâ Marijinih u Lurd, eto to Vam je, što nam dušu i srce zaokuplja.

Ljubimci Marijini u kolovozu s nama u LURD! U LURD!

Brodolom i milost Marije.

Pred blagdan sv. triju Kralja, prošle godine Nikola Kumbatović, otac ujegov, i Marač gimnazijalac V. razreda, zajedriše malom lagjicom iz Rijeke put Omišlja (Otok Krk). Najedanput okrene strašna oluja, kojoj se mala lagjica neko vrijeme opirala, dok je jaki vihor ne prevrne.

Pošto je more bilo silno uzburkano uzaludno je bilo nastojanje jadnika, da se spase. Neko su se vrljeme uprav zdvojno borili s morskim valovima, dok nijesu, smalaksale sile najprije ocu Nikolinu, i on prvi potone, a zatim gimnazijalac Marač, koji uvidjevši, da će ga domala proždrijeti morski valovi, pozdravi Nikolu, koji ga je uzaludno gledao spasiti, bolnim *„Z Bogom, Nikola!“* — i već ga nije bilo vidjeti.....

Nama nije do toga, da ovdje opisujemo osjećaje Nikoline, kad je sam vidio, kako je pred njegovim očima nestalo ponajprije oca mu, a zatim njegova prijatelja. Svakako je to maralo biti užasno..., a strah, da će i njega domalo naći ista sudbina, napunjao je njegovo srce velikom tjeskobom.

Dok su mu dušu morile tako tjeskobne misli, sine mu u pamet misao, da zazove u pomoć Onu, čiji se hram bijeli na romantičnom brdašcu povrh Sužaka. Sakupi dakle sve svoje duševne sile i iz dubine svoga srca zavapi, sred bijesnećih valova: *„Majko Božja Trsatska, pomozi mi!“*

I doista, mila mu Majka Milosti pomogne. Iza 24 sata očajne borbe napokom se dovine kraja.

Dne 23. siječnja harni Nikola u zahvalu Djevici Trsatskoj ispuni zavjet, što bješe učinio sred morske pučine, a koji je do suza ganuo sve one, koji su ga na svoje oči vidjeli.

Pa kako i ne bi?!

U pratnji se svoga brata, zagovorom Majke Božje spašeni Nikola, *na gola koljena* popne preko ogromnih Trsatskih stuba (ima i preko 450!) i puzajući dogje u crkvu Majke Božje, gdje joj se svim žarom srca i duše svoje, zahvali na očitoj pomoći.

Doista je imao pravo miljenik Marijin sv. Bernard, kad je rekao; *da se nije nikada čulo, da je ostao neuslišan onaj, koji se je Njoj utjecao.....*

Zdravo! Zvijezdo mora, Zdravo!

Neustrašivi branitelji sv. Vjere.

Kao takovi su se pokazali katolici u Francuskoj, nu osobito kat. Biskupi i svećenstvo. Bezbožna je Francuska vlada mislila, da će otevši svećenstvu plaću, stan, sjemeništa i sve, što je potrebito za uzdržavanje Bogoslužja, uništiti Crkvu u Francuskoj i da će se svećenstvo pokoriti njezinim odrebama, proti zapovijedi sv. Oca, ali što se dogodilo?

Katolici su, a njima na čelu biskupi i svećenici ostali nepomični kao klisura. Nikakvo ih obećanje nije moglo sklonuti, da ne poslušaju zapovijedi sv. Oca. *Preko 40 hiljada svećenika voljelo je trpjeti glad, biti lišeno potrebite plaće i usred ljute zime izaći iz svog stana, nego li i za dlaku odustati od naloga Pija X.*

Eto zaista divna dokaza moralne snage i vječne mladosti lijepe naše sv. Vjere!

Ti su junački svećenici i biskupi odgovorili *Framasunskoj vladi* ono, što su nekad rekli Apoštoli na sudu: *„Više moramo slušati Boga, nego ljude“*.

O odvažnog li odgovara!

Bezbožnoj su vladi, koja im je nudila slobodu uz uvjete, koje po savjesti nijesu mogli prihvatiti, odgovorili kao sv. Ivan Krstitelj: *„Non licet. — Nije nam dopu-dopušteno!“*

O nepokolebivih li značajeva!

Bezdušnoj vladi, koja im prijeti tamnicom, globom, progonstvom, uzorni sljedbenici Apoštola, odgovaraju: *Radije kô mučenici umiremo, nego da svoju savijest pogazimo.*

Velike li vjere!

Još nas katolike nekoji ter nekoji hoće da nauče poštovati slobodu savijesti, koju Crkva već 20 vijekova neustrašivo propovijeda!

Nijesu li smiješni?!

Dne 24. veljače 1858.

Piše O. P. .

U srijedu gore spomenute godine i mjeseca, mala se Bernardica nenadano okrene prema gledaocima, te sva zaplakana u licu glasom jecajućim reče do tri puta: *Pokora! Pokora! Pokora!*

Bijahu to, izjavila je ona kasnije, iste riječi, što ih je Gospa govorila.

Ali zašto Presveta Djevica upravo ovu riječ opetuje tri puta? Zato, da nam pokaže i da nas uvjeri, da je jedna od najvećih naših potreba *pokora*, kao takogjer, da nam pokaže, da je to jedna od najvažnijih nauka, koje nam je došla dati.

Opetujući naime Marija ovu riječ hoće, da nam po prilici ovo reče: *Da se mili sinci spasite za svu vječnost, prvo je sredstvo pokora, drugo pokora, treće takogjer pokora, koja mora trajati do smrti.*

Nu Prečista Majka opetuje po tri puta tu riječ i zato, jer ona ima u sebi tri različita značenja, koja Bl. Nebeska Djeva hoće, da nas nauči u djelo privesti.

I.- *Pokora* prije svega znači: *pokajat se za svoje grijehe.* Tako je Isus govorio Židovima: „Ako ne budete činili pokore svi ćete skupa poginuti“, a sv. Ivan: „Činite pokoru, jer se približuje kraljevstvo Božje“.

Eto prve nauke, prve opomene Majke milosrgja. Ona govori grješnicima: Siromašna moja djeco, uvidite svoju nesreću! Griješiti, to znači odreći se neizmjernoga dobra, poradi dobra prolazna, zanemariti svoj vječiti spas za kakvu neznatnu nasladu.

II. Drugo značenje riječi: *Pokora, znači zadovoljštinu za svoje grijehe.* Zato svećenici, daju onome, koji se ispovjedi nekakvu „pokoru“. U tome je smislu sveti Ivan doviknuo Židovima: „Činite plodove, dostojne pokore“.

Sretnih li onih, koji zadovolje na ovome svijetu za učinjene grijehe i razna svoja pomanjkanja. — Iz toga će imati neizmjernih koristi. Na drugome je svijetu sve stostruko: bilo kazne, bilo nagrade.

Poslušajmo Majku svoju dobrostivu, koja nas pozivlje na pokoru. Blaženi i stoput sretni su oni, koji će poslušati glas Marijin, koja je naredila Bernardici, da se ponizi i mrtvi ljubeći zemlju, jedeći trave i pijući iz još mutna vrela.

III. Napokon Neokaljana Djevica po treći put vapi: *Pokora, da nam usadi u srce temeljno obilježje kršćanstva, koje je: duh pokore.* Sva zla, koja su obladala svijetom, Marija hoće da popravi s onom riječju: *Pokora.* I doista gdje ne vlada pokora, tu vlada samoljublje, a svakome je poznato, da samoljublje ragja, nesamilost, okrutnost i prezir prama siromahu, zato mjesto samoljublja neka svijetom, zavlada kako želi Presv. Djevica, duh mrtvenja, pokore i sve će se promijeti na bolje.

Oh! Marijo, daj da Te razumijemo i da Te slušamo. Ništa nek nas ne priječi, da tvojih opomena u djelo ne privedeno.

Uvijek, nuna da sve kroz ovaj mjesec nereda, opačina, grijeha čuvajmo u srcu Njezine riječi. Kao revnitelji i śiritelji Njezine slave nastojmo, da najtočnije vršimo Njezinu volju, koja je volja samoga Njezina Božanskoga sina Isusa.

U Lurdu.

Čemu će sve biti svjedoci ove godine stanovnici toga srećnoga Marijina Grada, to nije lako predvidjeti. Kakvi će se prizori odigradi kroz Jubilej Prikazanja na obalama žuboreće Gave, toga ne možemo sad javiti svojim cijenjenim čitateljima.

Pedeset godina krallevanja i vladanja Neokaljane, pedeset godina milosti, čudesa, i to najvećih čudesa, pedeset godina dobročinstva, pedeset godina neprestana hodočašćenja sa svih strana svijeta, ne ima dvojbe, da će se največim sjajem, najžarčim poletom, najsrdačnijim oduževljenjem, proslaviti u milome Lurdu.

Svojim smo čitateljima u I br. našega glasnika, javili, kako se sa svih strana narodi upravo natječu za što veličanstveniju proslavu zlatnoga Jubileja Neokaljane.

Sv. Otac Papa, koji upravo sinovsku ljubav goji spram Neporočne Djevice, podijelio je mnogobrojne milosti, o čemu smo mi takogjer u prvome broju govorili.

On bi bez sumnje najradije sam glavom hodočastio u Lurd ovom rijetkom zgodom, ali mu žalosna vremena, u kojima živimo, ne dopuštaju da ispuni jednu od svojih najžarčih želja.

Sasvim tim on će se kao Otac i glava kršćanstva duhom i srcem pridružiti slavlju svega kat. svijeta, a budući mu nije moguće osobno prisustvovati svečanostima, imenovao je kardinala Lekoa, nadbiskupa u Bordou, da ga zastupa na *trodnevnici*, kojom će se u Lurdu najsvečanije otvoriti zlatni Jubilej Prikazanja.

Stanovništvo će grada Lurda, na čelu mu njegov načelnik i čitavo općinsko vijeće sa mnogobrojnim biskupima, svećenstvom i mnoštvom hodočasnikâ, koji će se taj dan naći u Lurdu, dočekat Papina poslanika, u čiju će čast pobožni Lurdski gragjani rasvijetliti Grad Prikazanja, prirediti krasne slavoluke osobito na kododvoru, ulici Šoše i ulici, koja vodi k Masabjelskoj Hridi.

Bit će to doista ganutljiv prizor i divno slavlje, kojim će stanovnici Lurda u ime svih katolika cijeloga svijeta najsrdačnije pozdraviti Pedesetu zoru 11. veljače i dolazak Papina delegata.

Osim svečanoga dočeka, rasvijete Lurda, a nada sve Lurdskoga svetišta, koje će biti rasvijetljeno sa najmanje 14 hiljada raznovrsnih električnih žarulja (1) — Lurd će pjesmom proslaviti 11. veljače. Preko 300 pjevača otpjevat će koralnu Misu o Prikazanju.

(1) Nije li to nešto velebna! Kakov prizor se istom mora pružati oku, kad osim toliko hiljada žarulja mnoštvo od 40-50-60 hiljada hodočasnika, obilazi oko Lurdskoga Svetišta uz tihi žubor i romon obližnje Gave, u takozvanim velikim noćnim procesijama — procéssion aux flambeaux — sa svijećama u ruci pjevajući nabožne pjesme? Svijet ne pamti tako veličanstvenih vjerskih manifestacija! Crkvena ih povijest ne bilježi! Ni sam Pariz ne podaje nam tako čarobnih prizora!

I sve se to razvilo u samih 50 god. uza sve zapreke, mržnje, progonstva, pamflete jednoga Zole, Bonefona i drugih, na riječi priproste pastirice Bernardice!.... Nije li to čudo nad čudesima?!...

Odbor za proslavu Pedesetgodišnjice osobito toplo pozivlje u Lurd sve čudom ozdravljene, koje Francuzi zgodno nazivlju „miraculés“, da se dogju pokloniti Onoj, čijemu zagovoru imaju zahvaliti svoj život.

Takovih će čudom ozdravljenih najviše biti u *kolovozu.*

Oh! dà pokazala se Djevica, koja je satrla glavu sotoni paklenoj.

U ovoj sretnoj godini, u ovoj godini, kad se slavi toli mila uspomena Tvojih Prikazanja, Tvoga slavlja, Tvojih pobjeda, tvoje ljubavi, Tvoga milosrgja, daj mila Majko i vazda Prečista Djevice, blagoslovi i budi u pomoći svim *suradnicima, čitateljima,* a nada sve *širiteljima* ovoga Tvoga lakokrila glasonoše, koji diljem Domovine širi Tvoju slavu, i učini, divna Gospo, da i oni, kao nekad Mojsije zavape:

Otići ću, da vidim ovo veliko vigienje!

Blažena Djevica Lurdska - u našoj domovini.

☛ Da naše pretplatnike, što više oduševimo za „N. G. L.“, i da što bolje i potpunije izvedemo našu lozinku: PO MARIJI k ISUSU, ovome smo broju na osvitku Jubileja Majke Božje, pridodali punih 16 str. više.

Ljubitelji i štovatelji Majke Božje Lurdske dakle na djelo! Širite posvuda „N. G. L.!“ ☚

Hodočašće u Lurd.

Još nam nije moguće, da javimo sve potankosti o ovome hodočašću, ali ćemo to sigurno učiniti u III br. Megjutim sada javljamo, da će putovanje trajati od 12 do 14 dana i da će *iz Rijeke krenuti prvom polovinom kolovoza.* Trošak će cijelokupnoga putovanja stajati po prilici 300 kr.

Da hodočašće što ljepše i urednije ispadne upravo se žilavo radi sa strane pokretača hodočašća.

Hvala Majci Božjoj već se liepi broj učesnika prijavio, ali znamo, a i sami poznamo nekoje, koji će hodočastiti, a još se niesu prijavili. Takove *najusrdnije molimo,* da se što prije prijave, jer o tome *najviše ovisi red i uspjeh hodočašća.*

Mnogi nas pitaju kojim ćemo putem krenuti i u kojim ćemo se gradovima zaustaviti.

Takovima javljamo, da ćemo po svoj prilici — sigurni još posvema nijesmo — krenuti preko *Mletaka, Milana, Genove, Ventimilja, Marsilje, Nizze, Cete, Tuluse* i *Tarba* (onda *Lurd.)*

U većim mjestima zaustavit cemo se i po jedan dan.

Svi će hodočasnici imati poseban znak na prsima.

Pokretači su se hodočašća već pobrinuli, da hodočasnici uz tjelesnu okrepu budu imali i duševnu. U tu svrhu će se na putovanju u ovećim gradovima držati propovijedi i primati sv. Pričesti, da se što čišćim srcem i dušom poklonimo Majci svojoj.

Sve će to — uvjereni smo — Božjom pomoći krasno uspjeti, samo molimo, da se svi, koji žele hodočastiti, što prije prijave.

Izabrali smo upravo mjesec KOLOVOZ, jer se onda u Lurdu razvijaju i odigravaju najganutljivi i najveličanstveniji prizori, kao takodjer i zato da nam se uzmognu pridružiti učitelji, profesori i t. d.

Priprave za blagoslov Kripte.

Naš se krasni kip Djevice Lurdske, već od nedjelje nalazi posred stare crkve. Možemo slobodno reći, da ne ima časa, a da koja pobožna duša ne kleči pred njim. Koliko će suza ovih dana izmamiti taj milovidni kip.... i koliko će se uzdaha vinuti prema nebu....

Propovijedi su počele u nedjelju. Hrvatski propovijeda poznati pučki propovijednik Don Angjeo Buzolić. Treba vidjeti, kolikom ga pazljivošću narod sluša i koli se često lice slušateljâ pod utjecanjem srdačne, tople riječi propovijednikove orosi suzama. Najviše, što nam se u Don Angjelu dopada, jest njegova razgovijetnost i njegov jednostavni, ali privlačivi način govorenja. Osim toga govori o Mariji, pak se ne čudimo, da ima toliki uspjeh, kod slušateljstva i da onakvim oduševljenjem i ljubavlju govori.

Dne 10. bit će blagoslov Kripte. Isti dan dolazi iz Senja Presv. biskup Vučić, koji će obaviti posvetu velikog oltara.

Dne 11. bit će Prva sv. Misa u Kripti i procesija sa kipom Djevice Lurdske iz stare Crkve u novosagragjenu Kriptu, gdje će ostati dok se ne sagradi gornja Crkva u kojoj će na veličanstvenom velikom oltaru biti smješten.

U Crkvi sv. Jerolima na Rijeci, vrijedni će Don Balas, učiniti svečanu Trodnevnicu na čast Bl. Dj. Lurdske. Mimogred spominjemo, da je u svojoj Crkvi sv. Jerolima, podigao ukusnu Špilju Lurdsku s namjerom, da se narod što više oduševi za Gospu Lurdsku, kojoj se on pred par godina poklonio u samome Lurdu.

ZLATNA MISA SV. OCA.

Mladi i uopće vrlo obljubljeni kralj Španjolski, koji je više puta hodočastio u Lurd i kojemu dapače o vratu visi medaljica Neokaljane Dj. Lurdske, koju mu je poklonio Čuvar Lurdskoga Svetíšta -- biskup Šefer -- imenovao je ljubimicu Španjolskoga naroda, svoju sestru, Mariju Terezu, predsjednicom odbora ženâ za sakupljanje crkvenoga ruha i ostalih predmeta za bogoslužje.

Pobožna se Marija odmah odlučno prihvatila posla, pa ne ima dvojbe, da će Španjolski darovi zapremati prvo mjesto i brojem, a i ljubavlju, kojom će ih Španjolski narod pokloniti sv. Ocu — Kristovu Namjesniku, protiv koga se ovo posljednje vrijeme regbi sav pakao podigao.

U Parizu je umr'o glasoviti i svemu svijetu poznati kršćanski pjesnik Franjo Kopé. Prije smrti je primio od kardinala Mery del Val ovaj brzojav: „Sječajući se sv. Otac velikih usluga i koristi, koje ste izkazaii Istini Vašim umnim radom i dobrim primjerom, ganutim Vas srcem i očinskom ljubavlju blagoslivlje." Vrli je i odlični pjesnih na te riječi od velikoga zadovoljstva briznuo u plać. Bio plemenitome pjesniku ovaj blagoslov Oca Kršćanstva na zemlji, zalogom blagoslova, miloga Isusa, za koga se su odlučno uvijek borio, na nebu.

Dne 29. preminuo je u Parizu kardinal Rišar časni starac, osamdesetgodišnji nadbiskup Pariški, glava kat. Crkve u Francuskoj, vogja divske borbe za prava Crkve katoličke, srce jedinstva i sloge megju svećenstvom i Francuskim biskupima. Zaklopio je svoje trudne oči, kao pravi Kristov sljedbenik, siromah i prognanik framasunske vlade, daleko od svoje palače, iz koje je morao prošle godine usred ciče zime izaći. Bio je vanredno dobar i ljubezan. Smrt mu je bila veoma ganutljiva; preminuo je moleći se. Za cijeloga svoga života bio je vanredno odan sv. Ocu Papi. Njegovom nasljedniku, presvijetlomu. Ametu, poslao je sv. Otac ovu brzojavku: „Veoma sam ganut od žalobne vijesti prečasnoga i žarko ljubljenoga kardinala Rišarda, nezaboravnoga uzora svećeničkoga života i vjerne pastirske brige".

Naš kralj papi. Kad je ono jesenas bio obolio naš kralj, sv. se je Otac puno Bogu molio za zdravlje visokoga bolesnika. I hvala dragome Bogu kralj je ozdravio, i u ime zahvalnosti poslao vlastoručno pismo sv. Ocu, zahvaljujući mu se na ljubavi. Istom mu je prigodom poslao upravo carski dar — jedan milijon kruna. Dragi će Isus sigurno obilno nagraditi plemenitoga vladara, koji je Njegovu namjesniku na zemlji, tako obilatu pomoć pružio.

SVAŠTICE.

▬ Iza kako su sliku našega divnoga kipa Majke Božje Lurdske donijeli Hrvatski listovi kao *Vrhbosna, Glasnik Srca Isusova i Marijin Cvjetnjak, i* iza kako je otisnuta u Kalendaru Srca Isusova i Marijina, prodrla u skoro svaku kat. kuću, sretni smo, što možemo javiti svojim čitateljima, da nas

i sami Talijanski listovi upravo vruće mole za istu fotografiju. Tako ju je pred par dana donio jedan Talijanski list, koji se tiska u 10.000 istisaka, a nekoliko smo dana kasnije sa istu fotografiju bili zamoljeni od urednika jednoga drugoga časopisa Talijanskoga, koji izlazi u 40.000 istisaka, te se čita po cijelome svijetu.

Koliko mora biti haran Prečistoj Djevici Riječki puk, što taj toli krasni kip ima u svojoj sredini. Koli se sretnim mora cijeniti, što može svaki čas pasti na koljena pred tim milovidnim kipom, moliti se Pres. Djevici, očitovati Joj svoje nevolje i potrebe, pozdravljati Je šaptajući „Zdravo Marije" i srdačnom pjesmom Njoj svoju ljubav iskazivati!

▬ *Prigodom Jubileja* Bezgrješne Djevice Lurdske, dična je Sarajevska „*Vrhbosna*" posvetila divan članak Majci Božjoj Lurdskoj pod naslovom: „Na osvitku Lurdskoga Jubileja". Evo mu svršetak:

„Ti premila Gospo Lurdska blagoslovi unaprijed ovaj rad, neka bude dostojan darak u čast Tvoga Jubileja! Pa kao što Ti sama svu slavu polažeš svome Sinu, tako isprosi i nam milost, da i ovogodišnji rad raš preko milostivih ruku Tvojih služi na vječnu slavu Božanskoga Sina Tvoga!"

Tako eto piše vrijedni i odvažni borac za Kristova načela, *dr. Ivan Šarić.*

Glasnik Srca Isusova, ovaj put izgleda, kao da je glasnik Presv. Djevice Lurdske, jer je skoro sav svoj prostor uložio pripovijedajući slavu i milosrgje Djevice Lurdske. Tako i treba da bude! Ta slavimo Pętdesetgodišnjicu Prikazanja Kraljice Angjela u Lurdu! Mi smo s naše strane veoma harni neumornome Ocu Zabeu, što je onako lijepo i srdačno preporučio naše hodočašće u ko-

lovozu. Dao dragi Bog, što sjajnije uspije, i tako se Hrvati ujedno poklone i Majci Mariji u Lurdu i Njezinu Božanskome Sinu u Paralemonijalu.

— *Pod naslovom:* 11. veljače, Spljetska je «Gospina Krunica» takogjer objelodanila lijep članak u hvalu Djevici Lurdskoj. Punim se pravom veli u tome članku, da je kroz ovo 50 godina, što se je Majka Božja prikazala u Lurdu, sv. Krunica zasjala osobitim sjajem i bljesnula novom slavom i čarom, jer znamo, da je lijepa Gospa, prikazivajući se u Lurdu uvijek sa posmiješkom gledala nevinu Bernardicu, koja bi, zadubivši se u neopisivu ljepotu Djevičinu, prebirala krunicu. Osim toga se Presv. Djevica uvijek prikazivala krunicom u ruci, očevidno stoga, da nam pokaže koli joj je milo molenje sv. krunice.

SADRŽAJ:

Posveta (str. 1) — Lurd i Patmos 2 — Braća smo 5 — Jubileja Jeka pjesma 6 — Po Mariji k Isusu 7 — Dalmatinac i Marija pjesma 9 — K slici, koja se nalazi na lijevoj strani čitatelja 11 — Povijest Lurdskih Prikazanja 13 — Vanredno Ozdravljenje u Engleskoj 15 — Posveta Bl. Dj. Mariji, bez grijeha začetoj, pjesma 16 Brodolom i milost Marije 20 — Neustrašivi branitelji sv. Vjere 21 — Dne 24 veljače 1858 22 — U Lurd 24 — Bl. Dj. Lurdska u našoj domovini 26 — Po katoličkome svijetu 29 — Svaštice 30.

Uredništvo „N. G. L." sa zahvalnošću prima fotografije Lurdskih špilja, koje će u istoj objelodanjivati.

Kleriku M. J. Zagreb. Punim ste se pravom imali nadati da će se za glasnik pobrinuti Ona, čiju slavu on pronosi. Srdačna Vam hvala na poslanim pretplatnicima kano i svim kolegama, koji su Vas u Vašem svetom nastojanju potpomogli. Ne biste se mogli isto tako zauzeti i za *Krističnu Povijest Lurda?* Pozdrav kolegi S.... i N. H.

P. n. g. J. L.... Spljet. Dakle su se Vaši drugovi oduševili za «N. G. L.»? Dobar je to znak. Kad primimo obećano, javit ću Vam se. Megjutim se pobrinite, da i u Vašim rodnim mjestima u što većem broju prodre «N. G. L.» uvjereni, da će ona ne samo širiti pobožnost k Prečistoj Dj. Lurdskoj, nego da će takogjer krijepiti i jačati u dušama sv. Vjeru. Z Bogom! Pozdravljam Vas, kao i sve moje domoroce osobito S. V. Preporučam se i nadalje!

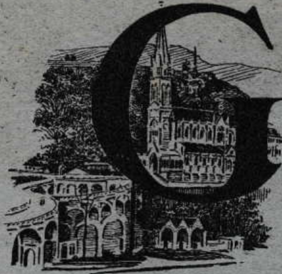
P. n. G. D. Vl.... Gorica. Nema dvojbe, da će se Bl. Djevica pobrinuti za svoj glasnik, koji će kao lakokrili glasonoša iz mile Rijeke diljem Domovine širiti Njezinu slavu i krijepiti duše u sv. Vjeri. Lijepa hvala na poslanim pretplatnicima! Vaše posljednje riječi vrijede suha zlata iz njih se vidi, da svesrdno ljubite milu Gospu male Bernardice, dozvolite mi, da ih ovdje navedem, nek ih pročitaju svi naši pretplatnici i neka im bude lozinkom: «*Naprijed za slavu naše Gospe Lurdske!*»

Velec. g. Vjekoslovu Anto... Cres. Svu smo trojicu po želji pribrojili ostalim prijavnicima za Lurd. Možda će se još koji naći sa tih strana! Preporučamo Vam najtoplije naš glasnik. Glede vanjištine glasnika uviek ćemo nastojati, da bude upravo sjajna, a osobitu ćemo pažnju posvećivati ilustracijama ne žaleći nit najmanje troškova. Sretan sam, što ću Vas do Lurda imati za suputnika. Živjeli!

Čas. s. M. Vik.-Livno. Majka Marija očevidno blagoslivlje naše nastojanje. «N. G. L.» svugdje su najvećim oduševljenjem primili. Hvala Majci Mariji! **Prvih je 5000 istisaka nestalo, kô da si ih zapalio. Prisiljeni smo, da izdamo drugo izdanje.**

Vaše nam je krasno pismo nemoguće objelodaniti u ovome broju, radi nedostatka prostora. Objelodanit ćemo ga u III br. Sve smo pretplatnike iz Livna po želji ubrojili med dionike vječnik sv. Misa. Pozdravite i zahvalite u naše ime Vašim „Angjelcima".

U LURD!...

GODINA će 1908. ostati zlatnim slovima upisana u Lurdskoj povijesti. Bit će to godina milosti i čudesa, slavlja i triumfa Neokaljane. Kroz tu godinu ja se nadam naći u Djevičinu Gradu. Tamo me želja vuče neprestano. Ja bih se ponovno želio okupati u onim *piscinama*, ponovno poljubiti blagoslovljenu zemlju Prikazanja Majke moje, ponovno moliti u pobožnoj *bazilici sv. Ružarja*, ponovno prisustvovati onim neopisivo divnim noćnim procesijama, ponovno gledati na svoje oči čudesa, koja sam motrio sretne godine 1902.

Oh! Lurdu, mila zemljo Neokaljane, pravi kutiću Neba i biseru ljubavi moje, koli si srcu mome mio... Ja ću opet k Tebi, da se naučim *istinski ljubiti, čvrsto vjerovati, požrtvovno raditi i strpljivo podnositi.*

Ja ću opet k tebi, ali mi je teško samu... Neka s toga dogju sa mnom svi *bezvjerci*, koji živu u mojoj domovini! Neka dogju i pokušaju naravno protumačiti bezbrojna čudesa, koja nam pripovijeda čudom ozdravljeni slijepac, odvjetnik *Lassere, Dr. Boissarie* i *Dr. Bertrin* u *«Kritičnoj Povjesti Lurda»!* Neka dogju ... i nema dvojbe, da će prignuti glavu, sagnuti koljena, te ganutim do u dno duše srcem sa onim hiljadama hodočasnika zapjevati pred Lurdskom Bazilikom veličanstveni koralni: — *Credo! — Vjerujem!*

Neka se pridruže k meni svi oni, koji se ćute *mlohavima, neodlučnima, bojazljivima,* kad je potrebito da skoče na obranu sv. Vjere, Crkve, Pape i svećenstva! U Lurdu će vidjeti *na hiljade hodočasnika* svake dobi, gdje mole, vape, kliču u slavu Djevici Presvetoj!...

Vidjet će Andjela Božjega, kako trese čudotvornom vodom u *piscinama*... Vidjet će Krista u Presv. Hostiji, kako pozdravljen od naroda ozdravlja u čas nestretne bolesnike ... Nek dogju... i u njihovim će se ledenim srcima rasplamtiti živi i neugasivi plamen *Vjere, Ufanja i Ljubavi!*

Neka mi se pridruže i *udа Kristova, dragi bolesnici,* jer Lurd upravo radi mnoštva čudesnih ozdravljenja, nazivlju *novim Jerusolimom*. Neka dodju sa mnom moja mila braća *redovnici i svećenici,* da zajednički uzmognemo svim žarom duše svoje moliti za spas svoga naroda i svoga doma.

Osobito bih želio vidjeti oko sebe *cvijet svoje Domovine — mladež našu*. Poezia, zanos, oduševljenje i veličajni prizori, kojima bi u Lurdu bili svjedocima, napunili bi njihova mladenačka srca svetim žarom, oni bi se povratili u Domovinu, prožeti srdačnom željom za što veću kršćansku savršenost, te bi u javnom i privatnom životu odlučno i bezobzirno visoko digli i razvili pravi barjak individualnoga i socijalnoga spasa: *sv. Križ*.

Nek nas bude, što veća četa... nek ustane čitava legija, koja će se pokloniti Neporočnoj Majci u *Jubileju njezinih Prikazanja*. Uprimo s toga svi, svim silama, da ova manifestacija naše vjere i ljubavi naprama Neokaljanoj bude što veličanstvenija i impozantnija.

Možda mi nikakva stvar nije toliko ležala na srcu, kao baš ovo hodočašće. Vruće naime želim, da se i moja mila Domovina *već jednom* odazove ljubeznom pozivu *lijepe Kćeri* Neba, mile Marije:

Hoću, da ovdje dolazi veliko mnoštvo svijeta.